

Leidit Ratissa

Nro 1/2020

- Teemaitpäivä
– aiheena valokuvaus
- Kutsu Naisten
Automobiiliajoihin
- Hannele Hatanpää
– hevosvoimien pauloissa
- Naisten Autopäivä

PÄÄKIRJOITUS

Meille mobilisteille tuli hiljainen kevät ja kesä, joka perinteisesti on vilkkainta harrastusaikaa. Koronavirustilanteen vuoksi ajotapahtumat on peruttu pitkälle kesään, muutamat jopa alkusyksyyn.

Lea Lahden kirjoittama juttu **Hannele Hatanpäästä** on vauhdikasta luettavaa. Hannelella on uskomattoman monipuolinen harrastetausta, mikä kulkee käsi kädessä hänen värikkään työuransa kanssa ja tukee sitä. Tietoa, taitoa ja kokemusta tällä aina lapsesta asti ajoneuvoista kiinnostuneella ja innostuneella naismobilistilla riittää.

Välitämme lukijoille myös tunnelmia ja vinkkejä ammattivalokuvaajatar **Maria Kimalteen** vetämästä teemailtapäivästä. Olemmehan itse monesti poseeraamassa klassikkoajoneuvomme vierellä tapahtumissa. Nyt tiedämme, miten säteillä kuvissa ja paljon muuta hyödyllistä valokuvaamisesta.

Tapaamisiin Naisten Automobiiliajoissa Kangasalla.
*Ollaan ainakin toiveikkaita.

Hyvää kevättä ja kesää.

Anitta Pellinen

Koe Kian menestysmallisto Huolettomuus vakiona.

www.kia.fi
Tilaa MyKia Magazine: lehti.kia.fi
@kiamotorsfinland

Nyt koko Kia-mallistoon:

- > Rahoituksen käsiraha jopa **0 €**
- > Huolenpitosopimus **0 € / 24 kk***
- > Tehdastakuu **7 vuotta**

XCEED

Mallisto alk. 24 590 € tai 229 €/kk*

Nyt myös ladattavana hybridinä

The Power to Surprise

Kia Xceed 1.0 T-GDI 15G 120 hv LX autoveron hinta 20849,67 € + arvioitu autovero 3140,33 € + toimituskulut 600 € - kokonaishinta 24590,00 €. Vapaa autoetu 550 €/kk, käytetty 385 €/kk. EU-yhd. kulutus 6,3 l/100 km, CO₂-päästöt 140 g/km. Kia-takuu 7 vuotta tai 150000 km, kolme ensimmäistä vuotta ilman kilometrirajaa. Kia 24h tiepalvelu vuodeksi veloituksetta. *Kia-huolenpitosopimus 24 kk / ajokilometrit 20000 km nyt 0 €. Kuvan auto erikoisvarustein. Kertaluoton rahoitusmerkki: Kia Xceed, hinta 23990,00 € (sis. toim. kulut), käsiraha 3500,00 €, sopimus aika 60 kk, kuukausierä 229,00 €, luoton määrä yht. 20 739,00 € (sis. perustamismaksun 249,00 €), viimeinen suurempi erä 9385,93 €. Kuukausierä sisältää koron 1,90 %, perustamismaksun 249,00 € ja käsitteläkuluja 12,00 €/kk. Luottokustannukset yht. 2406,93 €, luoton ja luottokustannusten yhteismäärä 22896,93 €. Todellinen luottohinta 26396,93 € ja todellinen vuosikorko 3,24 %. Edellyttää hyväksytyt luottopäätöksen ja kaskovakuutuksen. Palvelun tuottaa Santander Consumer Finance Oy, Risto Rytiin tie 33, 00570 Helsinki.

ECO plug-in

PAIKALLISTA AUTOKAUPPAA 35 VUOTTA!

VIHDIN AUTOTALO OY

Ratastie 2, 03100 Nummela • www.vihdinautotalo.fi
Automyynti puh. 09 2252 0710 • Myynti arkisin 9 – 18, la 10 – 14
Huolto puh. 09 2252 0715 • Huolto ja varaosat arkisin 7.30 – 17

Keväiset terveiset klubilaisille

Elämme poikkeuksellisia aikoja. Perinteisesti näin kevätkaudella me mobilistit olemme miettineet, milloin sää on suosiollinen ajokauden aloitukseen ja ensimmäisiin kokoontumisiin. Tänä vuonna koronaviruksen aiheuttama pandemia luo varjon kaikkien yleisötapahtumien ylle. Alkukesän mobiilitapahtumia on jo peruttu.

Naisten Automobiiliklubin vuosikokous järjestettiin viime vuoden tapaan jo helmikuun alussa. Lähes kaksikymmentä klubilaista kokoontui Helsingissä Suomen Mercedes-Benz Klubin meille ystävällisesti tarjoamissa tiloissa. Vuosikokouksessa käsiteltiin viime vuoden toimintakertomus ja tilinpäätös. Vuonna 2019 jäsenmaksut, tapahtumat ja lehden kannatusilmoitukset sekä klubituotteiden myynti kattoivat toimintamme kulut. Perinteinen hyväntekeväisyyslahjoitus tehtiin vuoden lopussa Ensi- ja turvakotien liiton sekä Amnestyn Suomen osaston yhteiseen kampanjaan. Vuosikokous hyväksyi klubin toimintasuunnitelman vuodelle 2020.

Vuosikokous valitsi allekirjoittaneen jatkamaan puheenjohtajana, jäseniksi valittiin **Sari Juutilainen, Päivi Lemmola, Anna-Mari Niemelä** ja **Arja Viitaniemi**. Varajäseniksi valittiin **Hannele Hatanpää** ja **Kati Tavainen**. Puheenjohtaja kiitti pitkäaikaista hallituksen jäsentä **Anitta Pellistä**, joka jäi omasta pyynnöstään pois klubin hallituksesta. Hallituksen järjestäytymiskokous ja ensimmäinen varsinainen kokous pidettiin maaliskuun alussa. Tällöin käynnistettiin kesän tapahtumien suunnittelu toimintasuunnitelman mukaisesti. Valitettavasti osa toimintasuunnitelmaan kuuluneista tapahtumista on jo peruuntunut pandemian takia. Toivottavasti tapaamme kuitenkin heinäkuussa Naisten Automobiilijajoissa Kangasalla. Klubin ajotapahtuman kutsu julkaistaan tässä lehdessä.

Vaikka kokoontumisrajoitukset ovat muuttaneet elämää, näen hiljentymisessä myös positiivisia puolia. Kalenterin tyhjentyminen myötä on jäänyt aikaa puuhailta automobiilien parissa. Itse olen ollut mukana vm. 1955 Austin A30:n kunnostustöissä. Autoni moottori avattiin, kaikki tiivisteet vaihdettiin ja muutenkin osia kunnostettiin. Oma panostukseni oli lähinnä erilaista hiomista sekä maalaamista. Auton turvallisuutta lisättiin mm. asentamalla vilkut alkuperäisten vinkkareiden rinnalle. Enää ei tarvitse miettiä ymmärtävätkö nykyautoilijat, että olen kääntymässä!

Naisten Automobiiliklubi on vahvistanut näkyvyyttään sosiaalisessa mediassa vuosikokouksen päätöksen mukaisesti. Olen juuri avannut Naisten Automobiiliklubin Instagram-tilin. Voitte seurata sieltä Austinin seikkailuja Suomen kesässä. Instagram-päivitykset näkyvät myös Facebookissa, seuraaminen onnistuu myös sitä kautta.

Turvallista kevään jatkoa ja hyvää kesää! Toivottavasti tapaamme pian mobilismin merkeissä.

Tanja Virtanen-Leppä

Leidit Ratissa

Julkaisija:

Naisten Automobiiliklubi ry

Yhteystiedot:

leiditratissa@
naistenautomobiiliklubi.fi
040 562 0465

Vastaava toimittaja:

Anitta Pellinen

Toimituskunta:

Tanja Virtanen-Leppä
Lea Lahti

Avustaja tässä numerossa:

Mari Pihlaja-Kuhna

Ulkoasu: Tiina Lemmola

tiina.lemmola@gmail.com

Kansikuva:

Hannele Hatanpää

Seuraava lehti ilmestyy
loka-marraskuun vaihteessa 2020.

Aineistot: 12.10.mennessä

leiditratissa@
naistenautomobiiliklubi.fi

Kannatusilmoitusten hinnat, alv. 0 %

1/1 sivu	160 €
1/2 sivua, pysty/vaaka	120 €
1/4 sivu, pysty	80 €
1/8 sivu, vaaka	60 €
1/16 sivu, vaaka	(maksuton, jäsenille)

www.naistenautomobiiliklubi.fi/23

Teemailta päivä

– aiheena valokuvaus

Valokuvaus on kiehtova aihe, varsinkin kun kohteena on ihminen. Meistä tavallisista naisista ammattivalokuvaaja saa esiin omia hienoja piirteitä, upeita leidejä, sensuelleja kaunottaria ja omaan teemaan eläytyneitä roolihahmoja; kuin ammattimalleja. Ei uskoisi, että moni kuvattavista on ensikertalainen. Työskentely ammattimallin kanssa on kuvaajalle antoisaa ja tutumpaa tiimityötä. Vaikka lopputulos upeudessaan näyttääkin helpolta, on kampauksiin, meikkeihin, lavastukseen, valaistukseen - koko kuvaussessioon ja kuvankäsittelyyn kulunut monia tunteja ja päiviä.

Naisten Autobiilklubi järjesti 8.2.2020 vuosikokouksensa jälkeen jäsenille teemailtapäivän valokuvauksesta Suomen Mercedes-Benz Klubin tiloissa. Puitteet olivat eksotiset. Seurasimme mielenkiintoista luentoa klassikkoautojen ympäröimänä maan alla, Helsingin kaupungin väestösuojassa. Myös Mersu-klubin naisjäseniä oli kutsuttu seuraamme. Erityiskiitos klubisihteerille **Anssi Juutilaiselle** paikan ja tarjoilujen järjestämisestä.

Teemailtapäivän luennoitsijana oli helsinkiläinen valokuvaaja **Hanna Mäkinen**, taiteilijanimeltään **Maria Kimalle**, joka on erikoistunut vintagetyyliseen kuvaukseen. Hänen intohimonsa

ovat pinup-, boudoir- ja burleskikuvat. Marialla on meneillään myös mieskuvausprojekti, johon hän etsii särmikkäitä ja mieluusti parrakkaita miehiä kameransa eteen. Marian osaamiseen kuuluvat myös promokuvaukset artisteille. Marian kameran edessä on ollut niin pinupmalleja, burleski-artistejä, taiteilijoita kuin muusikoitakin. Valokuvaajattaren ottamia kuvia on voinut nähdä artistien omilla taiteilijasivuilla, levynkannessa, lehdissä, keikkajulisteissa, näyttelyissä jne. Tällä hetkellä Maria kuvaa itsenäisenä yrittäjänä ja on tämän lisäksi kuvaajana PinUpHelsingin tiimissä.

Autot ovat usein Marian kuvissa taustalla. Me naismobilitit puolestamme olemme tottuneet usein poseeraamaan

omien klassikkoajoneuvojemme kanssa monenmoisissa tapahtumissa. Tällaisia kuvia on kertynyt paljon sekä yleisön että kanssaharrastajien kuvatiedostoihin. Maria Kimalteen esitystapa oli rennon keskusteleva ja innostava, mikä sai meidät kuulijat iloisen vastaanottavaisiksi. Saimmekin hyviä vinkkejä ja perusohjeita sekä valokuvattavana että kuvaajana olemiseen.

Miten voimme itse säteillä kuvissa?

Tärkein muistettava asia on hyvä ryhti – hartiat alas ja rinta ylös! Kädet asetellaan niin, että toinen käsi on eri korkeudella tai tasolla kuin toinen, ja

Maria Kimalle näyttöä, kuinka käsi asetetaan sirosti auton keulamerkin päälle.

kädestä aina kapeampi puoli asetetaan eteen kohti kameraa. Näin asento näyttää sirolta ja sopusuhtaiselta. Sama asetteluohje koskee kättä leuan alla. Käsi nojaa kevyesti poskeen, toinen käsi naisellisesti eri tasossa. Jämäkkyyttäkin voi käsillä ilmaista niin, että kädet nostetaan kevyesti puuskaan rinnan korkeudelle. Jalat asetellaan sirosti. Istuessa jalat käännetään ulospäin vinoasti, 40 asteen kulmassa. Ja sitten kasvot - rentouta kasvot ja hymyile. Aina ei tarvitse katsoa suoraan kameraan. Ryhmäkuvassa kikkana takarivissä oleville: nouse varpaille.

Marian vinkit kuvaajalle

Yksittäisiä kuvia kannattaa ottaa paljon, mutta ei sarjakuvausasetuksella, koska salama ei siinä pysy perässä. Maria itse ottaa mallista ainakin 100-300 kuvaa, jotta juuri se oikea löytyy. Henkilön tullessa kuvaukseen, pyydä ottamaan mukaan 2-3 omaa lempivaatekonaisuutta ja omaa lempimusiikkia. Ne rentouttavat tilanteen ja kuvattavan. On kuitenkin vältettävä vaatteita, joiden kuosi on pieni- tai isokuvioista tai joissa on isoa tekstiä. Ne vievät huomi-

Kuvassa tunnelma ja tausta ovat färkeät. Niiden luomiseen tarvitaan myös huolellista kuvankäsittelyä. Ei uskoisi, että oikeasti kauniin mallin taustalla näkyisi kerrostaloja, jotka kuvaaja on käsitellyt pois.

Viehättävä kuva, jossa kaikkien osien värimaailma sopii hyvin yhteen, kaunistaa harmoniaa.

MARIA KIMALLE LYHYESTI

- Valokuvannut teinistä asti.
- Suhde valokuvaukseen on intohimoinen, yksi elämän suurista rakkauksista.
- Kuvaaminen on alkanut harrastuspohjalta taitoja aktiivisesti kartuttaen ja edennyt tätä kautta ammattimaisemmaksi vuosien varrella.
- Valokuvauksen lisäksi Marialla on ammattikorkeakoulutasoinen kaupallinen koulutus, vuosien kokemus asiakaspalvelusta ja hallinnollisista töistä.
Facebook: @mariakimalle
Instagram: @mariakimalle
Pinterest: Maria Kimalle
Kotisivut: www.mariakimalle.com

Kansainvälinen pinup-tähti Wilhelmina Af Fera ja Aapo-poro Maria Kimalteen kuvaamina. Kuva on julkaistu kansainvälisen PinUp LIFE:n kannessa.

Ennen vuosikokousta NAK tarjosi hyvän lounaan.

Vuosikokouksen ja teemailtapäivän puitteissa maan uumenissa, Mersu-klubilaisten klassikkoajoneuvojen keskellä.

on muualle. Mallin katsetta ei aina pyydetä kohdistamaan suoraan kameraan, vaan kasvoja on hyvä kuvata myös yläviistosta. Näin esimerkiksi 60-luvun meikki tulee parhaiten esiin. Liikekuvista onnistuu yleensä yksi kahdestakymmenestä niin, että kaikki kuvassa on kohdallaan.

PinUpHelsingin kanssa Maria Kimalle kuvaa koko päivän mittaisissa studiokuvauspäivissä. Siellä on paikalla meikkaaja, kampaaja ja stailisti. Aikaa varataan vähintään kolme tuntia. Ei ole väliä, onko tyyli pinup vai burleski. Tärkeintä on, että kuvattava kokee itse olonsa hyväksi. Burleski-kuvat ovat sensuelleja ja naisellisia. Niissä on

Kuviin valitaan usein teema, mutta sitä ei tarvitse pikkutarkasti noudattaa oikein.

Paljasta pintaa, mutta malli on kuitenkin puettu. Peittämiseen sopii hyvin esim. nostalginen aikakausilehti, viuhka tms.

Lopuksi kokeilimme kuvausasentoja. Sari Juutilainen on omaksunut hyvin Maria Kimälteen ohjeet käden sirosta asettamisesta keulamerkille, toinen käsi eri korkeudella.

paljasta ihoa, mutta ei liikaa. Paljasta pintaa voi peittää esimerkiksi viuhkalalla tai aikakauslehdellä. Varsinaisissa pinup-kuvissa käytetään usein karkkivärejä ja iho pyritään kuvankäsittelyllä näyttämään tasaiselta, ”Hollywood glamour”-tyyliin.

Marian kuvia on julkaistu kansainvälisesti. Muun muassa hänen kuvaamansa poro ja nainen on ollut PinUp LIFEn kannessa. Tuossa kuvassa on Aapo-poro ja ammattimalli **Wilhelmina Af Fera**, suomalainen kansainvälisesti menestynyt pinup-tähti, jonka kanssa Maria tekee paljon yhteistyötä.

Maria kertoi rakastavansa ’lokation-kuvauksia’, jossa tilalla on suuri mer-

kitys. Kuvissa tunnelma ja tausta ovat tärkeitä. Tilana voi olla luonto, jonkun henkilön koti tai lavastettu tila studiossa. Valoilla saa hienon lopputuloksen. Kesällä luonnossa on paras valo kuvaksiin kello seitsemän jälkeen illalla. Ei puolen päivään aikaan! Kirkkaassa päivänvalossa voi käyttää salamaa varjoissa.

Jos olet aikeissa ryhtyä harrastamaan kuvausta, ei Marian ohjeiden mukaan halvinta järjestelmäkameraa kannata ostaa, vaan satsata hyvälaatuiseen kalustoon. Myös kännykkää kannattaa hyödyntää, jos haluat ottaa kuvia vaikkapa muuten vaan omaksi ja ystävän iloksi. Sillä saa hyviä kuvia, varsinkin lähikuvatoiminnolla. Jos sinulla on jo järjestelmäkamera tai joku muu kamera kuin kännykkäkamera ja et vielä halua käyttää kameran manuaaliasetuksia, silloin vaikkapa kameran kukka-asetuksella tulee hienoja kasvokuvia, joissa tausta on sumennettu.

Sitten vaanideoimaan erilaisia tilanteita ja teemoja rekvisiittia käyttäen!

Mobilisteille vinkki: Jos lainaat autosi kuvauksiin, kerro aina kuvausryhmälle auton omistajan pelisäännöt esimerkiksi, saako auton konepellille istahtaa.

Marialta kysytään usein, kehtaako ja voiko kuvia itsestä ripustaa seinälle? ”Miksi ei voisi! Ollaan iloisia elämestämme ja laitetaan omat kuvat seinälle”, Maria rohkaisee. •

Teksti: Anitta Pellinen

Kuvat: Maria Kimalle ja Anitta Pellinen (tapahtumakuvat)

Suomen Mercedes-Benz Klubin Anssi Juutilainen toivottaa leidit tervetulleiksi. Järjestelyt olivat loistavat. Kiitos isännällemme.

Naisten Automobiiliajot Kangasalla

Naistenviikon sunnuntaina 19.7.2020

Toivotamme Naisten Automobiiliklubin jäsenet ja vierailevat naismobilitit ajokuntineen lämpimästi tervetulleiksi koko päivän kiirettömään ajotapahtumaan.

LÄHTÖPAIKKA

Vehoniemen Automuseo, Vehoniemenharjuntie 92, 36570 Kaivanto

OHJELMA

Klo 9.30 alkaen kokoontuminen ja ilmoittautuminen automuseolla. Päivä aloitetaan runsaalla aamiaisella ja tutustumisella osallistuviin ajokuntiin sekä Vehoniemen Automuseon näyttelyyn.

Klo 11.00 lähtö reitille. Ajo kiertelee Kangasalan kaupungin alueella. Käymme mm. *Haralanharjulla "Kesäpäivä Kangasalla"* -laulun maisemissa. Teemme tehdasvierailun kangasalalaiseen *TamSilkiin*, joka on ollut tunnettu jo 90 vuotta kotimaisesta aluspukeutumisesta. Ekologisia lähituotettuja (siis oikeasti Kangasalla valmistettuja) alusvaatteita pääset jo ennakoon tutkimaan www.tamsilk.fi- tai kalsarit.fi-sivustoilta. Tutustumme *Kimmo Pyykkö -taidemuseon* kahteen näyttelyyn *Kangasala-talossa*.

Nautimme lounasta Kangasalan keskustassa ja myös *Pin-Up Petrols ry:n* Ladyjen vintagemuotinäytöksestä. Lounaan ja kahvin jälkeen muistamiset ja palkintojenjako. Ennen kotiinlähtöä käymme vielä tutustumassa *Mobilian "Tankki täyteen"* -näyttelyyn.

ILMOITTAUTUMINEN

8.7. mennessä sähköisellä lomakkeella kotisivulta www.naistenautomobiiliklubi.fi tai jasenasiat@naistenautomobiiliklubi.fi tai Päivi Lemmola 0400 913 711.

Ilmoita kuljettajan nimi, yhteystiedot, henkilömäärä, ajoneuvon merkki, malli ja vuosimalli sekä erityisruokavalio.

OSALLISTUMINEN

Museoajoneuvoikäisellä ajoneuvolla, jota kuljettaa nainen. Miehet ovat tervetulleita mukaan matkustajina. Pukeutuminen mielellään ajoneuvon aikakauden tyyliin. Osallistumismaksu on NAK:n jäsenen ajokunnalta 50 €/hlö, muilta 60 €/hlö ja maksetaan ilmoittautumisen jälkeen 8.7. mennessä Naisten Automobiiliklubin tilille FI04 1026 3000 4140 96. Viestikenttään: kuljettajan nimi ja henkilömäärä.

AJON JÄRJESTÄJÄT JA TIEDUSTELUT

Leila ja Pauliina Suutarinen
050 365 7023 (Leila) tai leila@automuseo.com

Tervetuloa mukaan!

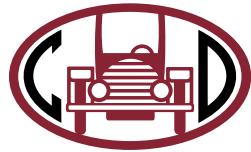
NAISTEN AUTOMOBIIKLUBI RY

K L A S S I K A U T O O Y

Tiedätkö autosi todellisen vakuutusarvon?

Classic Datan sertifioidut tarkastuspalvelut tuottavat kirjallisen todistuksen auton kunnosta ja arvosta.

Sovi tarkastus: Klassik Auto Oy
info@klassik-auto.fi
+358 50 302 1116

Classic Data
VALTUUTETTU TARKASTAJA

- Teemme saksalaisen Classic Data -sertifikaatin edellyttämiä kunto- ja arvomäärytyksiä, kysy lisää.
- Hyödyt osto-, myynti- ja vakuutusilanteissa.

Anssi Juutilainen • www.klassik-auto.fi • +358 50 302 1116

HALUATKO TIETÄÄ
ENEMMÄN AUTONHOIDOSTA?
presco.fi/blogi

**KAUNEUDENHOIDON
VOIMAA**

MIN POWER MAX

AUTONHOIDON VERKKOKAUPPA
HARRASTAJILLE JA AMMATTILAISILE:
presco.fi

PROESPEL Oy

LK-PAKKAUS Ky

HB-Automobile Mobiilihotelli

0400 317 082

Vuodenvaihteessa 1991-92 Hannele kunnosti hankkimaansa Mustang Mach I:stä ja valmisteli sitä maalausta varten. Projektiin kuului mm. uuden lattiamaton vaihto, uuden hattuhyllyn tekeminen teddykarvaisen tilalle, takasisäpaneelin maalaus ja punaisten etujalkatilavalojen karsiminen. Tallimatkat pääkaupunkiseudulta Satakuntaan sujuivat taustalla näkyvällä '80 Mustang Hatchbackilla.

Hannele Hatanpää

– hevosvoimien pauloissa

Mitä tulee isona siitä työstä, joka valitsee lelukaupasta Ford Mustangin? Mitä sellainen pikkutyttö harrastaa aikuisena, jonka mielestä lasten nahkaiset, rei'itetyt ajohansikkaat olivat maailman ihanimmat käsiineet? Mitä kuuluu pikkulikalle, joka putosi kesken matkan Jawan satulasta ihmettelemään, kun muu perhe kurvasi mutkan taa?

Jo leikkikehässä leikin muovisella Minillä ja Thunderbirdillä säilyneen kuvan perusteella. Barbie-nukkeja leikeissä oli, mutta avaruusalukset, lentokoneet ja varsinkin autot ovat vetäneet puoleensa niin kauan kuin muistan,” **Hannele Hatanpää** kertoo. Jo vuonna 1972 kun isä vei Hannelen lelukauppaan, valinta kohdistui Matchboxin Mach I Mustangiin.

Varhaislapsuus Porin seudulla Noormarkussa tilan traktoreiden ja muiden koneiden keskellä antoi sekin jonkinlaista taustatukea tyttölapsen kiinnostukselle autoihin ja moottoreihin. ”Pääsin ajamaan jo varhain hevosia ja traktoreita pellolla.”

”Kouluikäisenä kavereiden kanssa istuttiin valtatie 8:n varrella maitolaiturilla ja keksittiin ohi ajavista au-

toista sekä niiden väreistä, merkeistä ja rekistereistä monenlaisia pelejä ja arvauskilpailuja”, Hannele kertoo.

Hatanpään lapsuuden perhe ajeli isoisän uutena tilalle ostamalla '62 Opel Rekord Caravanilla, josta isä piti huolta. Perheen lisäksi tilavan farmariauton kyydissä kulki kaikenlaista. ”Välillä kuskattiin vasikkaa Pohjanmaalle, ja kerran muistan, kun mummolan uuniin paistettavaksi matkalla ollut ruisleipätaikina alkoi kohoamaan hurjasti valuen kunnolla astiastaan autoon”, Hannele kertoo. Taikinaa löytyi autosta vielä 40 vuotta myöhemmin, kun sitä kunnostettiin museotarkastusta varten!

Opel oli Hannelen mielestä ajokorttiansä lähetyssä vähän vanhanaikainen. Oma lehmä ojassa nuori nainen vinkkasi isäänsä ostamaan kummitädin

avomieheltä auton. Perheeseen hankittiin kolme vuotta vanha, oranssi '78 Ford Taunus. Hannele yllytti vielä isäänsä hankkimaan autoon Ghia-mallin erikoisvanteet ja tuon ajan ehdottomat tuunausvarusteet - takalasisiritilän, lisävalomaskin sekä paremman poppikonkeen kaiuttimiseen. ”Jo kelpasi ajella lukioon”, Hatanpää muistelee.

Opel jäi perheen kakkosautoksi, jolla Hannelekin ajeli aina, kun Taunus ei ollut saatavilla. ”Sillä oli hauska cruisata kavereiden kanssa uimarannalle. Koira ja kaikki varusteet mahtuivat väljästi mukaan”, Hannele kertoo. Myöhemminkään Opelä ei myyty pois. Tänä päivänä Rekord on kolmannen polven omistuksessa Hannelen museoautona. Myös Taunus on hänellä tallella.

Automuistoja

Yksi Hannelen nuoruuden suosikkiautoja oli vuosimallin 1969 Ford Capri. ”Thailin hienosti muotoiltua autoa, kun äidin pikkuserkku tuli Ruotsista kyläilemään”, Hatanpää muistelee.

Ford Cortina on myös jäänyt mieleen.

”Muistan ikuisesti, kuinka serkkuni tuli Cortinallaan lomalle armeijasta tuoden minulle rei’itettyä nahkaa olevat aivan ihanat lasten koon ajohanskat”, Hannele muistelee hymyillen. Hanskat ovat aikojen saatossa kadonneet, ehkä ne tulivat innokkaassa käytössä kulutettua loppuun.

Moottoripyörämuistojakin löytyy. ”Isälläni oli nuorena Jawa, sillä hän oli äitiäkin käynyt katsomassa riiuureissulla Etelä-Pohjanmaalla. Naimisiin menon jälkeen äiti halusi isän lopettavan moottoripyöräilyn, ja asian varmistamiseksi antoi ajovarusteet pois isän veljelle. Jawa jäi silti taloon ja sillä ajeltiin joskus lyhyitä kyläilyreissuja koko perheen voimin”, Hatanpää kertoilee.

Kerran hiljaisessa vauhdissa kuopaisella kylätiellä takimmaisena istuneen Hannelen ote lipesi ylämäessä ja hän liukui kyydistä, eikä kukaan heti huomannut hölmistyneenä hiekkatielle istumaan jäänyttä pikkutyttöä. Hiljaisessa vauhdissa ei sattunut mitään. Perhe palasi pian takaisin huomattuaan tytön puuttuvan. ”Ei kai tällaisesta voi seurata muuta kuin, että pikkutyöstä varttuu tällainen parantumaton ajoneuvohörhö”, Hannele nauraa.

Kouluikäisenä Hannele sai houkutelua kerran kesässä isänsä noin 80 kilometrin Jawa-ajeluille sukulaisiin. ”Minulla oli ratsastuskypärä päässä, koska kypäräpakko oli astunut voimaan eikä muuta sopivankokoista ollut”, Hatanpää kertoo. 90-luvulla isä sitten myi tyttärensä tietämättä sukulaismiehen myyntipainostuksien alla Jawan pois edulliseen hintaan, eikä tänä päivänä ole tietoa onko se olemassa. ”Vähän tämä harmittaa”, Hatanpää huokaa.

”Äiti kielsi moottoripyöräkortin ajamisen, mutta lupasi, että saan siten ajokortin, kun se on mahdollista”, harrastaja kertoo. Hatanpää ilmoittautui autokouluun hyvissä ajoin etukäteen, ja niinpä ajokortti oli taskussa samana päivänä, kun Hannele täytti 18 vuotta. ”Moottoripyörät ovat silti pysyneet aina jollain tavalla elämässä. Kavereiden ja entisen avomiehen kyydissä on tullut matkattua pitkiäkin reissuja ja käyn edelleen moottoripyörätahtumissa”. Moottoripyörähaaveetkin toteutuivat vihdoinkin aikuisella iällä, kun Hannele hankki ensin ’84 Yamaha XT:n ja sitten ’85 Harley-Davidsonin rautapääsportsterin.

80-luvun puolivälissä Hannele ilmoittautui ex-avomiehensä kanssa SAHK:n retkeilyajoihin Tampereen seudulle. Tekoripset hartaudella liimattuina ja 70-luvun alun vetimet yllä lähdettiin matkaan. Perillä huomattiin, että ajot olivatkin olleet jo edellispäivänä. Pilvisestä päivästä jäi vain nippu kuvia. Pitihän sitä jotenkin hyödyntää aamun pynttäytyminen.

Hannelen ensimmäinen auto oli vuonna 1985 yhdessä silloisen avomiehen Arton kanssa ostettu ’71 Hardtop-korinen Mustang. Kuva on vuodelta 1989 Norjan reissulta, missä telttaitiin ja käytiin samalla Ruotsin Power Meetissä Västräsissa.

Ihanneautoja ja haaveita omasta

”Kehnojen julkisten liikenneyhteyksien vuoksi liftasimme tyttöporukassa päästäksemme kauempana olevaan

päämääräämme. Vanhemmat lähtivät kuljettamaan meitä vain satunnaisesti. Kun saimme kyydin, kyselin kuskilta aina kaikkea mahdollista kyseisestä autosta, ja opin paljon siinä samalla”, autoista kiinnostunut nai-

Yksi Hannelen muistorikkaita hetkiä on 90-luvun puolivälin rataharjoituspäivä Alastaron radalla Shelby GT350 -luokituksenomaisella '65 Mustang Fastbackilla, jolla Kimi on voittanut sekä Historic- että Roadsport-harrasteautosarjat 90-luvulla. Hannelella oli jo muutamia kierroksia alla, kun Las Palmasin kurvi meni hieman leveäksi. Se ei tahtia haitannut - hiekanjyviä löytyi autosta vielä vuosia jälkeensä.

Ryhmittäytyminen NAK:n ajoihin on suoritettu aamutuimaan 70-luvun inkkarihapsuissa ja narupaidassa Vehoniemen Automuseolla vuonna 2014.

nen kertoo. Kerran 17-vuotiaana hänellä oli kova hinku päästä Turun jenkkiautonäyttelyyn. Hän liftasi vain Turun satamaan matkalla oleviin rekkoihin, koska oli yksin liikkeellä päästen määränpäähensä. Alan lehti, V8-Magazine tuli luettua kannesta kanteen.

Tädin asunnon vieressä Kankaanpään Keskuskadulla seisoi usein Valokuvaamo Kärjen Ford Mustang Mach I ja se sykähdytti oudolla tavalla nuorta naista. Sitä piti aina käydä katsomassa heti ensimmäiseksi tädille kylään tullessa.

Hannelen nuoruudessa Porin seudulla oli Mustangeja ja nuoriso ajeli viikonloppuillain kaupungilla ”ränniä kiertäen”. ”Siellä näki mielenkiintoisia autoja, oli **Vilenin Jarmon** erikoismaalattu HT-Mustang, Kasken Challenger ja useita **Simo Riikosen** erikoismaalattuja autoja”, Hannele muistelee. Monilla perä komeasti pystyssä niinkuin silloin oli tapana.

Omat autohaaveet eivät vielä silloin toteutuneet, mutta työelämään siirtymisen jälkeen niiden toteutuminen lähestyi. ”Silloisen poikaystävän kanssa käytiin paljon autoliikkeissä tutkimassa käytettyjä jenkkiautoja”. Lukion jälkeen Hannele oli muuttanut Helsinkiin opiskelemaan ja poikaystävä muutti hieman myöhemmin samaan talouteen. Opintojen jälkeen palkka vakituisesta työstä Viljavuuspalvelu Oy:llä tuli mm. tiedotus- ja markkinointimateriaalin tuottamisesta ja henkilökuntalehden teosta.

Lopulta vuonna 1985 mieleinen, alkuperäiskuntoinen 302-kuutiotuuminen '71 Mustang Hardtop löytyi Riihimäeltä avioparilta, joka oli tuonut sen yliopistoreissultaan USA:sta. Silloisen avomiehen kanssa reissattiin kimppa-Mustangilla aina Norjassa ja Ruotsissa asti. Alan tapahtumissa oli käyty aiemminkin, mutta niissä oli nyt monin verroin mukavampi vierailu. Pian taloon tuli myös talvikäyttöön '80 Mustang Hatchback Moonroof-katolla.

Ajokortin saatuaan Hannele kävi lukiota päivittäin vanhempien '78 Taunuksella. Välillä käytössä oli myös '62 Rekord, jolla kaasuteltiin mm. kesätöihin ja uimarannalle Yyteriin. Myöhemmin molemmat autot jäivät perheen kakkosautoiksi. Vuosia sitten Hannele katsasti ne museoajoneuvoiksi pienten kunnostuksien jälkeen.

Oma pyörillä kulkeva majoitus oli kätevä Mustang Fun Runissa Ylöjärvellä. Kokoon-tumisajoväkeä kävi tiuhaan ovenraossa ihmettelemässä nostalgista '68 Sprite 400:sta. Alumiini-korinen asuntovaunu on osin entisöity ja osin kunnostettu 60-luvun henkeen. Katsastusvapaata matkamökkiä voi vetää suht pienelläkin autolla.

Pari liittyi Ford Mustang Owners' Clubiin - ja nopeasti molemmat huomasivat olevansa varsin aktiivisesti mukana toiminnassa. Kerhotoiminta kaipasi uutta verta, jotta lopetusuhan alla ollut kerho saataisiin taas elvytettyä toimimaan vilkkaasti.

Ajoneuvolehden toimittajaksi

Jo lapsena Hannele piirsi ja kirjoitti kotikutoisia hevoslehtiä kavereilleen. Viljavuuspalvelun henkilökuntalehden toimittamisen myötä käytännön kokemus lehden tekemisestä kasvoi, joten hän otti vastaan Mustang-kerhon

Auto-ostoksilta Saksasta tarttui haaviin kesäiseksi käyttöharrasteautoksi kasselilaisen lääkärin "huvitteluauto", '93 Pontiac Trans Am 5,7-litraisella V8:lla. Hannele on auton toinen omistaja ja sillä ei ole koskaan ajettu talvisin.

Myöhäissyksyn kolea keli ajoi Ruotsin Anderstorpin kisavarikolla evästauolle '75 Chevy Stepvan -vetoautoon. Ratakisoissa vietetään ajamisen ja ulkoilmaruuvauksen ohessa välillä kenttäpiknikkiä. Kuvan kilpuri numero 38 on Kimin Historic-luokan '68 RPB Formula V, jolla on voitettu useita mestaruuksia.

Corral-jäsenlehden päätoimittajan/toteuttajan pestin. "Huomasin vuosien mittaan, että autoaiheisen lehden tekeminen on tosi kiinnostavaa", Hatanpää mainitsee.

"Kun sitten V8-Magazine -lehteen haettiin lisää väkeä, hain paikkaa, tulin valituksi, ja sanouduin irti Viljavuuspalvelusta", ajoneuvoihin hurautanut nainen toteaa.

Vuosina 1988–2015 Hatanpää teki täysipäiväisesti ja intohimoisesti töitä V8-Magazinen toimituksessa. Vastuualueena oli ensisijaisesti lehden ulko-

Cowgirlit - Hannele ja Anki Kervinen testaamassa Vettellä liikkeellä olleen Riitta Mörön kanssa Ford F350:sen perälautaa Mustion linnan pihassa NAK:n ajoissa viitisen vuotta sitten.

asu, vaikka toimeen kuului muutakin toimitustyötä. ”Aivan aluksi ohjeistin ja piirsin käsin painolle layoutit. Onneksi työ helpottui tietokoneiden tullessa kuvioon – tosin sittemmin piti sivut tehdä painovalmiiksi eli painon tehtäväksi jäi lopulta vain lehden painaminen”, tekijä muistelee. Sitä mukaa kun aika riitti ja oli tarvetta, Hannele kuvasi, kirjoitti sekä kokosi artikkeleita ja vakiopalstoja.

”Meitä oli alkuaikoina yhdeksän työntekijää, ja sinä aikana opin paljon lehden tekemisestä”, Hannele muistelee. Omistajat ja työntekijät olivat autoharrastajia ja suhtautuivat työhönsä suurella intohimolla. Oman toimitalon pihalla oli monista pääkaupunkiseudun työpaikoista poiketen ruhtinaallisesti parkkitilaa työntekijöiden autoille, ja bonuksena sai usein tavata harrastajia sekä nähdä kiinnostavia jenkkiautoja. Toimituksessa kävi väkeä näyttämässä autohankintojaan tai ostamassa lehtikansioita, vanhoja lehtiä ja muuta V8-tingeltangelia. Näiden ”työtujen” lisäksi toimiston alakerran montullisessa tallissa saattoi työajan jälkeen huoltaa omaa autoa.

Oma yritys

Keväällä 1994 Suomen suurin lehtitalo sai useiden yritysten jälkeen ostettua

V8-Magazinen ja omistajia lukuun ottamatta myös henkilökunnan. Henkilöstöä alettiin vähentämään pikkujuljasta siitäkkin huolimatta, että lehti oli sen kannattavampia erikoislehtiä. Lopulta itse toimitustyössä oli enää 2,5 ihmistä. Työssä meni nyt välillä yömyöhään. Kun lehti on menossa painoon ja materiaalit saapuvat viime tingassa, on ulkoasun suunnittelija-toteuttaja se, joka jää viimeiseksi töihin. Pitkät päivät eivät silti rasittaneet, sillä työ oli mieleistä.

Vuonna 2014 loppukesästä lehti siirtyi vuorostaan muutamien muiden erikoislehtien kanssa aivan uuteen lehtitaloon. Työhuone vaihtui meluisaksi avokonttoriksi, jossa työskenteli monen eri lehden ja alan väkeä. Vuoden päästä ostosta yritys päätti siirtää kaikki lehtiensä ulkoasusta vastaavat AD:t toiseen yritykseen, joka oli hankkinut yhtiön lehtien ulkoasusuunnittelun ja -tuotannon. Tässä vaiheessa Hannele alkoi miettiä vakavasti vuosia kangastellutta ajatusta yrityksen perustamisesta.

Työsuhde jäi taakse puolen vuoden päästä. Hatanpää suoritti yrittäjän ammattitutkinnon sekä jatkokoulutti itsensä multim mediasuunnittelijasta myös webdesigneriksi sekä perusti oman yrityksen, jonka nimeksi tuli Hanneliner. Kokonaan Hannele ei ole V8-Magazi-

nea vieläkään jättänyt, vaan toimii nyt lehden avustajana.

Hannelinerin toiminnasta on puolet jollakin tapaa ajoneuvoihin liittyvää, mutta myös paljon muuta. Mediamainostoimisto tuottaa visuaalisia ja viestinnällisiä sisällöntuotannon palveluja verkkoon ja painotuotteisiin yrityksille, yhdistyksille, yksityishenkilöille sekä tapahtumille. Hannelinerilta voi tilata graafista suunnittelua, esimerkiksi esitteitä, mainosmateriaaleja, käyntikortteja, julkaisuja, t-paitojen printtejä, logoja ja kuvituksia. Tiedotus- ja some-materiaalit onnistuvat niin ikään. Valokuvaus ja lehtiartikkelien teko kuuluvat toki työnkuvaan edelleen. Yrityksen toimialaan kuuluu myös metsä- ja maatalous, sillä Hannele hoitaa osin etänä Porissa sijaitsevaa tilaa. Työn ohella hän suorittaa parhaillaan lisäopintoja Yrittäjätalossa.

Unohtumattomia matkoja

Hannele matkustelee paljon nykyisen puolisonsa **Kim Pettersonin** kanssa ja vierailee Euroopan autotapahtumissa. Toisinaan ollaan liikkeellä harrasteautolla, toisinaan taas ostosreissulla pakettiauton kera. Joskus matkalla on oltu kolme viikkoa putkeen. Reissujen reitit suunnitellaan niin, että niille osuu automuseoita ja alan tapahtumia. Kohteena ovat olleet monet huikat Historic-ratakisat mm. Silverstonessa ja Nürburgringillä sekä Saksan Veteraarirompetorit, Techno Classica Essen – ja Ranskan Retromobile-näyttelyt. Ruotsissa käydään useamman kerran vuodessa esim. Power Meetissä, Wheels Nationalsissa, Moon Bike Show:ssa ja Nostalgia Festivaaleilla. ”Toki vierailaan myös laajasti Suomen ajoneuvotapahtumissa”, Hannele lisää.

Ulkomaille suuntautuneista kaluston- ja osienhankintareissuista riittäisi kerrottavaa pienen kirjan verran.

Oman ’71 Ford Mustang Mach I:sen ostoreissu Ahvenanmaalta vuonna 1991 on muistissa edelleen. Autosta oli ilmoitus V8-Marketissa osoitteen kera ilman puhelinnumeroa. Toimituksessa tunnettiin ahvenanmaalaisia kiihdytysurheilijoita ja tätä kautta sain yhteyden myyjään.

Marraskuuhun sijoittuneella ostoreissulla autolautta saapui aamuyöstä Maarianhaminaan ja saman tien aloi-

”Suomen pienimmässä mopomuseossa” isoilee minimopojen seassa ’58 Afa 2000 -mopo, joka on turkulaisen Oy A.F. Aaltosen maahantuoma pohjautuen Crescent 2000:een.

timme kaupanteon myyjän kanssa. ”En ole eläissäni koskaan juonut niin paljon kahvia, keskustellen mahdollisesta kaupasta ja rönsyten välillä muihin autoaiheisiin”, Hannele kertoo. Kun aamu valkeni, niin päästiin lopulta myös Mustangin katsomiseen ja koeajoon. Siinä sivussa tutustuttiin myyjän rodiprojektiin, ja ehti jo tulla vähän kiirekin kaupanteon kanssa, jotta ehdittiin päivälautalla takaisin. ”Autossa oli kaikki mitä toivoin – 351 Cleveland -moottori, tinanharmaa väri ja se oli Mach I -malli”, Hannele huokaa edelleen tyytyväisenä. ”Turussa ikänsä liikkunut auto oli ollut kuutisen vuotta Ahvenanmaalla ja hain sen takaisin mantereelle. Suht pienellä työllä ja ylimaalauksella siitä sai juuri toivomani harrasteauton.”

Suomeen saapuessa oli vastassa yllätyskeli – lämpötila pakkasen puolella ja tiet kuurassa. ”Sain ajaa kieli keskellä suuta uudella ostoksellani Turusta silloiseen kotitalliini Helsingin Pakilaan. Huurteisissa maisemissa Turuntiellä ja vielä tuolloin jalkatilaa valaisseiden punavalojen hehkussa oli autossa totisesti tunnelmaa”, Hannele kertoo.

Yhdellä Ruotsin reissulla Hannelle tuli kaksipyöräisiä kaksin kappalein.

Päiväunissaan hän oli nähnyt ajavansa kesäisin kauppaan armeijanvihreällä Honda Zoomerilla. Sellainen löytyi sitten sattumalta Örebron veteraanimarkkinoilta, kun tarkoituksena oli hakea vain Harrikka Hallandista. ”Kotiin tulitiinkin kahden hyvin erilaisen kaksipyöräisen kera”, harrastaja kertoo nauraen.

Vuonna 2004 Hannele lähti Saksaan etsimään 90-luvun Mustangia kesäkäyttöautoksi. Kun sopivaa yksilöä ei löytynyt, hän päätyi ostamaan ’93 Pontiac Trans Amin, joista hänellä oli entuudestaan hyviä ajokokemuksia. Matkalla oltiin pienellä pakettiautolla, koska samalla reissulla haettiin avomiehelle minimopo Hollannista. ”Escort van 1300 oli kelpo kulkine siinä mielessä, että se vei vähän polttoainetta ja siihen mahtui kohtuullisen paljon tavaraa”, Hannele toteaa.

”Koska tiesin, etten Suomessa pysty milloinkaan kokeilemaan Trans Amin tehoja maantiellä kunnolla, tein sen rajoittamattoman nopeuden osuuksilla autobaanalla Saksassa. Ajoin muutamia moottoritiepätkiä tosi kovaa ja odottelin sitten perässä Escortilla körttelevää Kimiä”, Hatanpää muistelee. Navigaattorit eivät olleet vielä yleisiä ja

Kuumeilu Yamahan XT -mallin enduroihin sai lääkettä, kun Valkeakoskelta löytyi sopiva yksilö Hannelen ensimmäiseksi moottoripyöräksi. Useampi peräkkäinen sadekesä ja kallis mp-vakuutus sai sittemmin hänet luopumaan pyörästä. Muutaman vuoden päästä nämä epäkohdat olivat unohtuneet ja vuoron sai rautapä-Harrikka.

yleensä Hannele ”tilakarttojakin piirtäneenä” luki karttaa. ”Tällä matkalla oli tehtävä Trans Amin kojelautaan pitkä lunttilappu tiennumeroista ja siitä mistä liittymästä mihinkin suuntaan pitää ajaa. En voinut samalla lukea karttaa ja ajaa”, harrastaja kertoo.

Kimin ostaman Cicostar-kääpiöauton hakureissulla Ranskan Dordognessa kävi yllättäen niin, että auto ei mahtunutkaan etukäteismittauksista huolimatta vuokrapakettiauton kyytiin. Myyjä alkoi heti esitellä paikallislehdestä edullisia myytäviä trailereita, ja pian paikalle saapui miesjoukko itse tehdyn karryn kera. Tekele näytti kovin heppoiselta, mutta miehet menivät joukolla sen kyytiin ja hyppivät sen päällä todistaakseen sen kestävyyttä. Oli jo iltamyöhä ja seuraavaksi päiväksi piti ehtiä pitkälle Saksaan. Pienen pakon edessä tehtiin ostopäätös.

Myyjä vakuutti, että Ranskassa peräkarryn rekisterinumero on sama kuin vetoauton, ja hän oli maalannut harakanvarpaila peräkarryn takalaitaan vuokra-auton kilven kirjaimet ja numerot palatessamme aikaisin aamulla hakemaan autoa. Silloin ei ollut Internetiä, mistä olisi tiedon voinut tarkistaa. ”Epäilimme ettei käytäntö kelpaisi

Kanadan matkalla 2010-luvulla Hannele ja Kimi kävivät ystäväpariskunnan kanssa USA:n puolella Washingtonin osavaltiossa mm. Monroen Swap Meetissä sekä mahtavassa LeMay America's Car Museumissa Tacomassa lähellä Seattlea.

Saksassa, joten askartelin ennen rajanylitystä kontaktimuovin ja tussin avulla huomiota herättämättömän, meikäläistä peräkärrikilpeä mukailevan tunnuksen, joka oli paikallaan kotiin saakka”, Hannele tunnustaa.

Pienen telatraktorin haku Ranskan Bergeracista poliisimestarin viinitilalta kuuluu myös ikimuistoisten ostosreissujen kategoriaan. Paikalle saapuneille matkalaisille tarjottiin ensin viiden ruokalajin illallinen talon viineineen. ”Koetimme kovasti estellä viinilasien täyttöä, koska meidän piti samana iltana mennä vielä naapurikyliään yöpymään”, Hannele muistelee. ”Poliisipäällikkö toisteli, että kyllä te voitte ajaa, kunhan kerrotte, että olette tulossa luotani.” Tätä oli vaikea suomalaisten uskoa todeksi.

Pöydästä ei voinut nousta, ruoka-annoksia, joita oli nähnyt vain ranskalaisissa keittokirjoissa tuli ja tuli lisää. Vasta illan hämärtyessä ostajat pääsivät tutkimaan poliisipäällikön laajaa harrastekalustoa. ”Taisi olla jo iltayö ennen kuin päästiin koeajamaan itse telatraktoria poliisimestarin takapihan nurmikolla”, Hannele muistelee.

”90-luvun puolivälissä autokatraani lisääntyi yhdellä suosikillani, ’82 AMC Eaglella – nelivetoisella esi-SUV:illa. Se oli ajettu joskus katolleen ja katon etukulma oli korjattu huonosti, mikä aiheutti tuulilasin toistuvan rikkoutumisen. Tiedettiin, että korjauksen korjaaminen on haastavaa. Sovimme taitavan peltisepän kanssa, että hän ottaa auton työn alle sopivassa välissä. Sitä väliä ei tullut koskaan. AMC odotti muuta-

man vuoden kotona pääsyä peltisepälle. Lopulta ajoin sen siirtokilvillä tilan puutteen vuoksi toiseen talliini Poriin. Virta-avaimet katosivat vanhempieni luona. Epätoivo kaiheresi ja vuosia kului. Sain AMC-kerhosta harrastajan avuksi virtalukon vaihtoon ja niin auto oli taas käynnistettävissä. Hän kertoi Eagle-asianharrastajalle nähneensä auton ja sain yllättäen ostoyhteydenoton. Ostaja oli peltihommat taitava ja ollut ostoaikeissa silloin, kun minäkin. Hetki tuntui olevan sopiva autosta luopumiseen, voisinhan aina katsella helpompaa tapausta tilalle. Kävin myöhemmin Ruotsissa tutkimassa toista Eaglea, jossa näin taas orastavan työmaan. Sillä hetkellä huonosti ylimääräistä aikaa omaavana jätin haaveeni Eaglesta elämään”, kertoo Hannele toisenlaisesta matkasta autonomistajana.

Hannele etsi pitkään vanhaa asuntoautoa, mutta hinnaltaan sopivaa ja riittävän hyväkuntoista ei tuntunut olevan markkinoilla. Lopulta löytyi vuonna 2011 pieni alumiininen lentokonemaalilla maalattu ’68 Sprite 400 -asuntovaunu Göteborgin läheltä. Hannele oli päättänyt jo Ruotsiin kesäreissulle lähtiessään jonkunlaisen matkamökin ostamisesta. ”Reissattiin sillä samantien pari viikkoa Ruotsissa”, Hannele kertoo. ”Leiriytymisen lisäksi olen käyttänyt sitä kuumina kesäpäivinä välillä toimistona 60-lukuisen tunnelman ja sopivan lämpötilan vuoksi”, omistaja kertoo. ”Unelma kohtuuhintaisesta asuntoautosta pyörii mielessä kuitenkin edelleen”, harrastaja tunnustaa.

Vauhdin hurmaa

Rata-autoilu on pitkään innostanut Hannelea harrastukseksi ja jopa työksi asti. Hän on ollut mm. synnyttämässä ja sen jälkeen tekemässä Ford Nationals - ja National FoMoCo -ratapäiviä monena vuonna.

”Aikanaan **Rauno Aaltosen** ajokoulussa opin paljon uutta auton käsittelystä ja siitä, miten auto käyttäytyy ääriolosuhteissa. Tämä on aina kiinnostanut”, Hannele kertoo.

Jos käytössä olisi riittävä budjetti, niin Hannele saattaisi hyvinkin olla innokas kilpa-autoilija. ”Kilpaa ajaessa auton kuluminen nopeutuu, renkaat ja jarrut ovat lujilla, mikä tarkoittaa lisää huoltoja ja korjauksia. Olen käynyt muutama kerran omilla autoilla ratapäivillä kiihdyttämässä neljännesosamaililla ja harjoitellut rata-ajoa vieraalla autolla, vaikka mieli tekisi ajaa radalla enemmänkin”, Hannele toteaa.

Tällä hetkellä Hatanpää toimii historic formulalla kilpailevan miehensä Kimin tallipäällikkönä. Hannele nähdään usein myös historiallisten autojen ratakilpasarjan kilpailuissa kuvaajana. ”Olen 90-luvulta asti ollut mukana enemmän ja vähemmän Historic Race Finlandin järjestö- ja järjestelypuolella. Minulle on tärkeää tehdä ratakilpaileminen mahdolliseksi muille”, Historic Race Finlandin tiedotuksessa vaikuttava nainen toteaa. Suomen suurimpiin lukeutuvan Historic Grand Race -ratakilpailujen monet nettisivustot ja ohjelmalehtiset ovat Hannelen käsialaa kuten myös viimeisin t-paita.

Mopomuseon amanuenssi

”Kimillä on kotipihassamme nk. maailman pienin mopomuseo ja minut on nimetty ovelasti mopomuseon amanuenssiksi”, harrastaja kertoo yhdestä nimikkeestään. ”Kotimuseorakennus on ääriään myöten täynnä ja suunnitelmassa on laajennusosa. Nyt mopoja on odottamassa väljempiin olosuhteisiin talleissa autojen välissä niin, että kulua haittaa”, Hannele naurahtaa. Kimillä on mopojen lisäksi ajoneuvo poikineen kilpa-autoista kääpiöautoihin.

Hannele on kymmenen ajoneuvoyhdistyksen jäsen. Naisten Automobiiliklubin toimintaan Hatanpää tutustui, kun **Leila Suutarinen** houkutteli mu-

Niin työssä kuin vapaa-ajanharrastuksena piirtäminen, kuvittaminen ja valokuvaaminen ovat Hannelle mieluista tekemistä. T-paitaprinttejä hän on luonut jo 80-luvulta saakka useimmiten ajoneuvoalan yhdistyksille.

kaan Tampereen suunnalla järjestettyihin ajoihin. ”Ajattelin ajaa vain tämän yhden ajon. Sain houkuteltua ystäväni **Ankin** mukaan, ja pukeuduimme tottakai auton 70-luvun alun tyyliin”, Hannele kertoo. Ajotapahtuma oli mukava kokemus, ja osallistuttuaan muutamaan muuhunkin NAK:n ajoon Hannele katsoi asialliseksi kannattaa yhdistystä liittymällä jäseneksi.

Hannele ja Anki ovat olleet pyynnösti muutaman kerran asuajoneuvotoumareina Autohistoriallisen Seuran sekä SAHK:n ajoissa. ”Äitini oli ompelija, ja monet eri vuosikymmenten kankaat, kuosit ja leikkaukset ovat tulleet sitäkin kautta tutuiksi. Pidän myös kaikenlaisen vanhan tutkailusta designista muotiin ja lehdistä rakennuksiin”, harrastaja kertoo.

Myös kokemusta ajotapahtumien järjestämisestä on kertynyt runsaasti. Kerran istuessamme iltaa Mustangkerholaisten kesken Fun Run -kokoon-tumisessamme ryhdyimme suunnittelemaan ylitiöpäisesti juhluvuodeksi Fun Runia, joka kiertäisi koko Suomen. ”Muutaman vuoden kuluttua vuonna 2002 se toteutettiin Kalajoen korkeudelle saakka ulottuvana ja viikon kestävä ajona”, Hatanpää kertoo. Mustang Grand Fun Run lähti Helsingistä ja kiersi Iisalmen kautta Kalajoelle, josta suunnattiin länsirannikkoa alaspäin. Matkan toteutuminen vaati sponso-reiden haalintaa, ohjelman sekä majoitusten organisointia. Arpajaispalkintona oli jopa ’66 Ford Mustang nk. Miljoona-Mustang ja saimme paljon positiivista julkisuutta eri puolilla paikallisesti, mikä on aina hyvästä autoharrastukselle.

Historic-kisareissuilla Jurvan Bot-

Naisten Autobiiliklubin 10-vuotisjuhla-ajossa 2017 asuajoneuvotoumarit Hannele ja Anki ajavat Mustang Match I:lla Hauhon kylänraitilla. Kuva Markku Pellinen

niaringillä ja Vetelin Kemorassa käydessään Hannele laati samalla reitit suunnitelman länsipuolen reitille. ”Vedin GFR-letkan Tuurin kyläkaupalta Kurikkaan, Kristiinankaupunkiin ja Poriin, josta jatkettiin Loimaalle ja lopulta Forssan Pick-Nickiin, mihin olin tilannut kerhon puolesta jättisuurten Mustang Clubin logolla koristellun täytekakun. Kaikessa huikeassa kakkulapiot olivat unohtuneet matkasta. Ne saatiin onneksi lainaan tapahtumapaikan kahviosta”.

Myös näyttelyosastoilla kuten American Car Show:ssa ja Hot Rod & Rock Show:ssa on näkynyt Hannelen suunnittelua ja rakentamista vuosien varrella. ”Messuosastojen toteutus vie kokonaisuudessaan yllättävän paljon aikaa, mutta se on opettavaista ja luovanhauskaa hommaa. Onneksi ständejä on harvoin tarvinnut yksin laittaa pystyyn ja purkaa”, kertoo Hannele.

Harrastuksen ja työn tasapaino

Yrittäjä pudottaa kiireisten työpäivien kierroksia joogaamalla sekä oman koiran kanssa ulkoilemalla. Elämäntavaksi luokiteltava harrastus on tukenut monessa asiassa työtä, mutta toisinaan on haasteellista vetää rajaa niiden välille. ”Joskus on vaan pakko vähän himmailla harrastepuolella. Tärkeintä on, että innostus ja intohimo sekä harrastukseen että työhön säilyvät

edelleen,” monessa mukana oleva nainen summaa.

Ajaminen on harrastajalle tärkeää, vaikka on auton huoltaminekin välillä ajan kanssa kivaa. Aiemmin Hannele ajoi ’71 Mustangillaan työmatkat huhtikuun puolesta välistä lokakuun puoleen väliin saakka, mutta muutettuaan Helsingistä vuonna 1996 Siuntioon ja työmatkan kasvaessa lähes sataan kilometriin päivittäin käyttöajokit nuorenvivat. ”Vaikka Mustangista näkee lähes vaakasuorassa olevan takaikkunan vuoksi huonosti taaksepäin, niin se sopii todella hyvin käteen”, harrastaja kuvailee. Hatanpää ajaisi Mustangilla joka päivä, jos raaskisi.

”Autossa on hyvä fengshui - se on kuin tehty minulle”, Hannele huokaa. •

Teksti: Lea Lahti

Kuvat: Hannelen albumista (Kim Pettersson, Anki Kervinen, Arto Kylmänen, Kari Mörö, Maija ja Hannele Hatanpää)

Hannelen tämänhetkinen harrastekalusto:

1971	Ford Mustang Mach 1 -museoauto
1978	Ford Taunus -museoauto
1962	Opel Rekord Caravan -museoauto
1993	Pontiac Trans Am
1968	Sprite 400 -asuntovaunu
1958	Afa-mopo
2006	Honda Zoomer NPS 50

NAK:n esittelijä Mari Pihlaja-Kuhna ja Aura.

Naisten Autopiivä

Naisten Autopiiväklubi esittäytyi Päijät-Hämeen Mobilistien järjestämässä Naisten Autopiivässä Orimattilassa 8.3.2020. NAK:n toimintaa esitteli **Mari Pihlaja-Kuhna**.

Päijät-Hämeen Mobilisteilta oli hyvä idea järjestää kansainvälisenä naistenpäivänä etenkin naisille suunnattu autotapahtuma. Kiinnostuneita

riitti, tapahtumaan osallistui kuutisenkymmentä henkilöä. Orimattilan kerhotiloissa yhdistys esitteli omaa toimintaansa. Lisäksi ohjelmassa oli A-Katsastuksen **Esa Suomen** vetämä havainnollinen tutustuminen auton moottorin tekniikkaan. Autoliitosta **Teppo Vesalainen** piti tietoisuuden AL:n toiminnasta, sen palveluista tien päällä

sekä turvallisuudesta, pakkaamisesta ja lasten turvalaitteista. Autoliiton Lahden osasto järjesti tapahtumaan esittelyosaston. Kahvitarjoilusta runsain antimeen vastasi Orimattilan mobilistinaiset.

Teksti: Mari Pihlaja-Kuhna
Kuvat: Pentti Pihlaja-Kuhna

Autoliiton Teppo Vesalainen kertoi lasten turvalaitteista ja tavaroiden pakkaamista autoon.

Esa Suomi esitteli auton tekniikkaa ja huoltoa, joista naisautoilijankin on hyvä tietää.

NAK-tapahtumia 2020

Naistenviikon sunnuntaina 19.7.
NAISTEN AUTOMOBILIJAJOT Kangasalla

LÄHTÖPAIKKA

Vehoniemen Automuseo, Vehoniemenharjuntie 92, 36570 Kaivanto

OHJELMA

Klo 9.30 alkaen kokoontuminen ja ilmoittautuminen automuseolla.

Päivä aloitetaan runsaalla aamiaisella ja tutustumisella osallistuviin ajokuntaiin sekä Vehoniemen Automuseon näyttelyyn.

Klo 11.00 lähtö reitille. Ajo kiertelee Kangasalan kaupungin alueella. Käymme mm. *Haralanharjulla* "Kesäpäivä Kangasalla" -laulun maisemissa. Teemme tehdasvierailun kangasalalaiseen *TamSilkiin*, joka on ollut tunnettu jo 90 vuotta kotimaisesta aluspukeutumisesta. Ekologisia lähituotettuja (siis oikeasti Kangasalla valmistettuja) alusvaatteita pääset jo ennakoon tutkimaan www.tamsilk.fi- tai kalsarit.fi-sivustoilta.

Tutustumme *Kimmo Pyykkö -taidemuseon* kahteen näyttelyyn *Kangasala-talossa*.

Nautimme lounasta Kangasalan keskustassa ja myös *Pin-Up Petrols ry:n* Ladyjen vintagemuotinäytöksestä.

Lounaan ja kahvin jälkeen muistamiset ja palkintojenjako. Ennen kotiinlähtöä käymme vielä tutustumassa *Mobilian "Tankki täyteen" -näyttelyyn*.

ILMOITTAUTUMINEN

8.7. mennessä sähköisellä lomakkeella kotisivulta www.naistenautomobiiliklubi.fi tai jasenasiat@naistenautomobiiliklubi.fi tai Päivi Lemmola 0400 913 711.

Ajokutsu/osallistumisohjeet ovat tämän lehden sivulla 8 ja klubin kotisivulla.

TIEDUSTELUT

Leila Suutarinen, 050 365 7023 tai leila@automuseo.com

Muita tapahtumia 2020

Harrasteyhdistykset ovat joutuneet perumaan tapahtumiaan ainakin kesäkuun loppuun asti koronavirustilanteen vuoksi ja seuraavat tilannetta sen jälkeenkin.

Ajankohtaiset tiedot loppukesän ja syksyn tapahtumista voit tarkistaa esimerkiksi:

- Suomen ajoneuvohistoriallisen keskusliiton
- SAHK:n tapahtumakalenterista <https://palvelut.sahk.fi/tapahtumakalenteri/>
- Autohistoriallisen Seuran - AHS:n tapahtumakalenterista <https://www.autohistoriallinenseura.fi/22>

Töyrylän Kartano

Kartanohotelli – Herrgårdshotel – Manor Hotel

Hurmaannu kartanoromantikasta!

****Ylellinen hotellimajoitus
Perhejuhlat ja kokouspalvelut
Tilausravintola (A-oikeudet)

Artjärvi, puh. 045 1466044
www.toyrylankartano.fi